

Distinsă doamnă director, stimați profesori, iubiți părinți și dragi colegi,

Nu ne-am întâlnit astăzi pentru a vă vorbi despre sfârșit, căci călătoria clasei a XII-a D nu are unul. Drumul abia ni se deschide în față, iar în acești 4 ani am fost pregătiți să îl înfruntăm, profesorii noștri având răbdarea să ne modeleze în tineri destoinici și virtuoși. Dar până să ajungem la ziua de astăzi, vreau să ne întoarcem puțin în timp. Nu întotdeauna ne amintim cu exactitate prima zi de școală, prima impresie despre colegi, primul gând în legătură cu viața de liceu, dar îndrăznesc să spun că o forță aproape magică ne-a adus împreună. Hazardul a ales la întâmplare 32 de suflete complet diferite, fiecare cu propria personalitate, fiecare cu o anumită concepție despre viață, dar am fost aduși împreună pentru a învăța unul de la celălalt.

Pentru noi, cei patru ani au însemnat mai mult decât 1371 de zile, au însemnat tot atâtea de lecții de viață din care am învățat să fim mai buni, mai înțelepți, mai calmi, mai îngăduitori și cu siguranță mai calculați. Am învățat, deși poate prea greu, că suntem o echipă.

Am învățat ca 1+1 înseamnă, de fapt, împreună și că legea gravitației nu se aplică la gândurile noastre. Am învățat să ne analizăm gramatical idealurile și am observat, fără mirare, că toate sunt la imperativ. Am învățat că atunci când cazi și crezi că ești abandonat, mereu este cineva care să-ți întindă o mână de ajutor, un sprijin. Am învățat că perfecțiunea nu are un tipar și că puterile noastre nu au limite.

Geografia celor 4 ani seamănă mult cu geografia României. Am început într-o zonă de echilibru, de podiș, dar am avut și momente ca-n Făgăraș, la cea mai mare altitudine, pline de dificultate și emoții, dar și momente ca în Deltă, unde abia ne-am ridicat deasupra nivelului 0. Dar cel mai important este faptul că după ani de zbucium, am înfăptuit o revoluție a fericirii și am scris o constituție violet, a idealurilor înalte, a grației și a eleganței.

Și chiar dacă în ultimul timp ne găsim constant preocupați de marele examen, suntem convinși că noi, racoviștii, vom ieși zâmbind din săli, spunând la fel ca Cezar, "Veni, vidi, vici".

Am fost personajele principale din a noastră poveste care a fost plină de acțiune și iată-ne ajunși aproape de situația finală, când putem afirma că toți am fost eroi pozitivi și că povestea noastră e cu final deschis. Și da, vom juca de acum pe scene diferite, dar nu vom uita niciodată unde am debutat. Consider că nu este întâmplător faptul că astăzi, de 1 iunie, ne încheiem copilăria și pășim temători în viață însă promitem să rămânem mereu cu suflet de copil.

Vă mulțumim, stimați profesori și iubiți părinți pentru tot efortul depus și sprijinul oferit, pentru că ați făcut din niște oameni mici, adevărați învingători.